de Bergrede XXIX

Geef Hem eer!

* intochtslied 245 (opw)
* stil gebed
  votum en groet

Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.

* lied 207 (opw)

* gebed om de Heilige Geest
* bijbellezingen: O.T. Psalm 141
  N.T. Matt. 4:1-14
* lied 513 **collecte**

* preek n.a.v. Matt. 6:13a
* gebed/voorbede

* slotlied 537:1,2 en 3

* zegenbede
* vervolg slotlied 537:4

De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.

Liederen uit opwekking (opw) en Lofzangen en Gebeden (bundel Unie Baptisten) - sup. = supplement.

Dat is nu precies waartoe God, onze *Vader*, de Heilige Geest zendt: *Geeft Jezus eer!*
In Johannes 16:14 zegt Jezus immers: 'Hij, de Heilige Geest, zal *Mij* verheerlijken'! en dat vers vervolgt dan met: '…wánt Hij zal uit het *mijne* nemenen het u verkondigen.'
Als we werkelijk met een open hart luisteren naar Zijn Woord – dat is: wat de Heilige Geest nu uit Jezus neemt om ons te verkondigen – dan kan ik me niet anders voorstellen of dan zullen we Hem allemaal de ere willen geven die Hem toekomt! Geeft Jezus eer! En dat juist in de omstandigheden waarin je op dit zelfde ogenblik verkeert, omstandigheden die misschien zó ontzettend tegengesteld zijn aan een gevoelen om Hem eer te geven, omstandigheden gekenmerkt door strijd, verzoeking, beproeving! Laat ik één ding met nadruk stellen: er is geen leven, of het moet onder de volstrekte onnozelheid liggen, dat niet met strijd, verzoeking of beproeving wordt geconfronteerd.

Helemaal en juist de christen, het waarachtige kind van de Vader, zal dit meemaken in welke vorm en intensiteit ook! Er is geen leven dat zegt waarachtig van de HERE te willen zijn dat vrijgewaard blijft van lijden en verdrukking. In Handelingen 14:22 lezen we – en dat als absoluut onderdeel van de verkondiging vanuit Pinksteren -, dat de christen door vele verdrukkingen het Koninkrijk van God moet binnengaan. Horen we dat? *Door **vele** verdrukkingen*! Dezelfde man die deze boodschap verkondigde en als ervaring persoonlijk kende, Paulus, zegt in 2 Timoteüs 3:12 *Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden!* Lijden raakt en of houdt in: strijd, verzoeking en beproeving. Alle welvaarstverkondiging ten spijt!

Het is goed te kijken naar het perspectief waarin Paulus, onder de inspiratie van Gods Geest, dit lijden plaatst. Dat raakt namelijk het diepste geheim en de wezenlijke bedoeling van lijden. Ik citeer de tekst uit 2 Timoteüs 3 nog eens: *…trouwens allen die… in Christus Jezus godsvruchtig willen leven* en letten we op het volgende: *in Christus Jezus*, dat ben je enkel in de mate dat je vol bent *in* de Heilige Geest; en dan het *godvruchtig willen leven*, daarin gaat de mate van volheid blijken, in het godvruchtig *willen* leven! Het is een beslissing en heeft niets van doen met voelen of kunnen, vermogen of onvermogen. Nog eens: godvruchtig leven *is een keuze*. Het is het doel van de Heilige Geest, het grootste verlangen van de Vader, hoor maar: *Hierin is de Vader verheerlijkt dat gij **veel** vrucht draagt* (Joh. 15:8). Geeft Jezus eer, is dus gelijk aan *vruchtdragen, godvruchtig leven*.
Nodig voor veel vruchtdragen is, maakt Jezus duidelijk, is het snoeimes, lijden, strijd, verzoeking en beproeving. In Johannes 15 komt dat naar voren: *en elke rank die wel vrucht draagt (vers 2), snoeitHij, opdat zij (de rank) meer vrucht drage.* En laten we hier maar direct namens de HERE tegen de onwillege zeggen wat Jezus heeft gezegd: *elke rank die geen vrucht draagt, neemt Hij weg!*

Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien, zegt Jezus in Johannes 14:9, en in Johannes 17:4 heeft Hij biddend tot de Vader gezegd dat Hij maar één taak had: *Ik heb U verheerlijkt op aarde!* en in vers 18 van datzelfde hoofdstuk 17 vervolgt Hij dan: *Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, heb ook Ik hen gezonden in de wereld.* ***In*** de wereld lijdt gij veel verdrukking! Verheerlijk dán, juist dan zijn Naam, de Vader: *Onze Vader die in de hemelen zijt, Uw Naam worden **verheerlijkt**…*

Geeft Jezus eer! In de strijd aan zijn zijde – dat is de kant die je gekozen hebt toen je kind van God werd – zijn zijde. Dan alleen kun je als David getuigen: *de HERE is aan mijn rechterhand!*

Bent u, ben jij, ben ik aan zijn zijde?! Weet u, jij wanneer je daar alleen maar ja op kunt zeggen? Als het een realiteit is! Je je volkomen los hebt gegeven in zijn hand: houdt Heer mijn beide handen met kracht omvat. Met *kracht*! Je kunt het alleen maar getuigen als je vol bent van die kracht, de kracht van de Heilige Geest. En vol ben je alleen als je volkomen leeg bent geworden van jezejf: *niet meer*

mijn IK…! Al jouw kunnen, al jouw mogelijkheden, al jouw hebbelijkheden hebt *ingeleverd*… gekomen bent door de poort van de vorige bede: *vergeef mij mijn schuld*!

Immers, toch alleen een rein leven zal het verlangen openbaren om godvruchtig te willen leven?! Bent u, ben jij, zijn wij door die poort gegaan na - als antwoord op - de vorige boodschap? Het is niet de weg die je zo maar zondermeer *wilt* gaan: buigen bij het kruis, sterven aan jezelf, inherrent aan: vragen om vergeven van je schuld. Dat vraagt be*lijden*.
Is er opruiming gekomen in uw leven? Ruimte voor Gods Geest? Er is toch niemand meer die eurft denken dat Gods Geest waarachtig in zijn volheid kan wonen in een ongereinigd, onvrij, leven? *Geen zondaar te snood en geen zonde te groot of je kunt er terecht*!

Alleen in het gereinigde, op orde gebrachte huis zal de heilige Geest zijn intrek nemen! En als dat huis op orden gebracht is, je leven gereinigd door dat kostbare bloed van het Lam, je wedergeboren bent, claimt een nieuwe schepping te zijn (en dat ook bent zoals God het bedoelt!), wees dan letterlijk *in Gods naam* niet zo eigenwijs dat je meent dan al direct vol te zijn van zijn Geest en het dus wel zonder de *vervulling* in de Heilige Geest af te kunnen… God wil gebeden zijn! Bidt, zoekt, klopt!

De discipelen waren na Pasen gered dankzij het kruisoffer, maar moesten nog met de Heilige Geest vervuld worden. Kent u de tekst die zegt (vraagt): *…hebt gij de Heilige Geest ontvangen toen gij tot het geloof kwaamt?* (Hand. 19:2). Waar het gereinigde huis niet vervuld is met de Heilige Geest, daar zit in feite het ik nog op de troon – een vroom ik misschien – en zo'n leven loopt extra risico's, namelijk dat de macht van de duisternis, de vorst onder wie elk mens voor de wedergeboorte leefde, weer (en dan veelal sterker) intrek in dat huis kan nemen.
Alleen de Heilige Geest zal Jezus waarachtig in en door ons verheerlijken. Ben ik aan zijn zijde? Is Hij aan mijn zijde?

Het is maar wat waar wat het lied dat we hebben gezongen dan zegt: *in de strijd aan zijn zijde heb ik zijn glimlach…* Is dat niet volgens Jezus het uiteindelijke verlangen van het hart van de Vader? Hij wil onze blijdschap vol zien worden! En dat in en onder alle omstandigheden. Het is mooi wat dit lied zegt en wij zongen: *heb ik* mijn *glimlach?*... Nee, *zijn glimlach*!
Wij, die waarachtig zijn wedergeboren – gereinigd van kruin tot voetzool –, en uit genade vervuld zijn geworden met de Heilige Geest, mogen leven onder de glimlach van God!

Wat zijn er veel bedrukte (veelal juist door de strijd en verdrukking) kinderen van God! Denkt u dat die Jezus verheerlijken? Zal men daarin Jezus lezen? We zeggen wel eens dat iemands gezicht boekdelen spreekt… Wandel ik in Gods Boek, zijn Woord als je een bedrukt en lang gezicht hebt? De somberheid er vanaf spat? *Juicht want Jezus is Heer, kinderen Sions, verblijdt u* ter ere *van Hem die… ons liefheeft!* Dat geeft geen 'prodent-lach', maar zijn glimlach! Het kan je doen stralen, terwijl je mag beseffen: Hij heeft *alles* onder controle! Denk aan het gezicht van Stefanus, het straalde als dat van een engel en dat, in de grootste druk die een mens kan overkomen: gedood worden en hoe! Hij straalde in deie meest barre omstandigheden! Hoe dat kon? Hij zag op Jezus, de Heilige Geest waarvan Stefanus vol was, verheerlijkte Hem voor hem, in hem en door hem. Dát wil Jezus voor ons!

Denk eens aan de gruwelijke verhalen over de wrede christenvervolgingen in de eerste eeuwen… Omdat men toen op Jezus zag, kon men voor de leeuwen geworpen, of als brandene toorts dienend op Nero's tuinfeest, op weg om in stukken gehakt te worden toch zingen, ja, zingen! *Zelfs al ga ik door een duister dal Uw stok en Uw staf die vertroosten mij*! En zó werd het bloed van de martelaren

het zaad van de kerk.
Juist in de druk (verdrukking) blijkt de godsvrucht bij uitstek te groeien en bloeien!

Hoe ook de helmacht moog' tegen mij woeden, menen we dat? Hoe ook…? Ook als straks misschien – mogelijk eerder dan we voor mogelijk houden! – heel reëel datgene bewaarheid gaat worden, waar je liever niet mee wilt rekenen, namelijk dat de antichrist, waarvan Nero tot en met Hitler en anderen slechts voorlopers waren, zijn schrikbewind over heel de wereld gaat uitoefenen. Dat God dat toelaat… dat dan, en de verdrukking en beproeving van nu…

Petrus en ook Jacobus roepen: *Verheugt* (hij gebruikt een gebiedende wijs!!) *u daarin, ook al wordt gij thans, indien het* moet *zijn, voor korte tijddoor allerlei verzoekingen bedroefd, opdat* de echtheid *van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door het vuur beproefd word*
O zeker, je bent bedroefd, Petrus is reëel, máár onder Gods glimlach die op jouw gezicht zichtbaar mag zijn!
En dan Jacobus (Jac. 1:2-4): *Houdt het* (hoort u? Ook nu weer een gebiedende wijs!!) *voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoekingen valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt. Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet*.

Voor de laatste 'grote verdrukking', het bewind van de antichrist, die aanstaande is, en nogmaals een gebeuren dat mogelijk eerder aanbreekt dan we voor mogelijk houden, gebruikte Jezus in onze bede die we lazen: *leid ons niet in verzoeking* hetzelfde Griekse begrip als er niet alleen staat in de aangehaalde verzen van Petrus en Jacobus, maar ook voorkomt op meerdere identieke nieuwtestamentische plaatsen, waaronder in het laatste Bijbelboek Openbaring. Dat boek getuigt van wat de Bijbel slechts tweemaal (be)noemt als 'de grote verdrukking' – Openbaring 3:10. Dat vers spreekt daarover in relatie tot '*het bewaren van het woord van volharding*'. Die verdrukking heeft als doel te logen, te smelten en '…*om te beproeven*', zegt de verheerlijkte Jezus, '*allen die op de aarde wonen*'.

Met andere woorden in de verdrukking blijkt wat er in mij zit…, of op mij zijn glimlach ligt. Ik getuigend leef: *hij* zal *mijn voet zelfs voor struikelen behoeden.* Geloof ik dat?

Laat ik het juist zeggen:
God verzoekt niet! Lees Jacobus 1:13 waar duidelijk staat: *Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking*. Maar, God *beproeft* wel en Hij kan daartoe zelfs de duivel gebruiken als de pianostemmer in ons leven! En at een liefde van de Vader, dat we dan toch mogen de bede mogen uitspreken: *leid ons niet in verzoeking*, beproeving. Mochten we om brood en vergeving vragen in een - nota bene - gebiedende wijs, deze bede *'leid ons niet in verzoeking*' staat in het Grieks in een tijdsvorm die zoveel aangeeft als: HERE als het even kan, als het niet noodzakelijk hoeft, dan alstublieft niet.
Als het wel gebeurt, dan is dat om ons dichter bij Hem te brengen, nauwer aan Hem te verbinden, om het ons bij Hem te laten zoeken – denk aan wat Petrus zegt in het eerder aangehaalde vers *indien het moet zijn*. Het moment bepaalt je bij: *wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten…* (Ps. 91:1) Zit ik daar, zoek ik het daar, verwacht ik het van Hem die zegt dat Hij nooit bovenmate beproeft (1 Cor. 10:12-13)? Psalm 91 vervolgt met: *die vernacht in de schaduw van de Almachtige*. Geweldig niet waar, Gods glimlach over je leven! Horen we wat de aangehaalde verzen van Paulus zeggen: *God zal niet gedogen dat gij bovenmate beproefd wordt…* Hoort u het? *Niet gedogen*! Pak dat woord in

het geloof vast: *niet gedogen*, dat betekent dat de duivel zijn grenzen gewezen krijgt! Misschien wanhoopt u, jij aan je leven, net als Paulus dat heeft gekend. Houd juist dan vast dat Hij ook voor de uitkomst zal zorgen! Durf ik hier als Job te zeggen *al zou Hij mij doden*?

Nog een paar praktische kanttekeningen.
Het leven is stikvol gevaren en dat neemt alleen maar toe naarmate de eindtijd vordert.
De meeste kinderen van God hebben dat helaas niet half in de gaten en er zijn heel wat die vallen dan wel zullen vallen – struikelen – in de verzoekingen. Ze geloven wel dat de weg smal is en de poort eng, maar ze onderkennen maar weinig dat de duivel zich voordoet als een engel des lichts! Denkt u dat de duivel horens heeft en bokkenpoten? Vergeet het maar als het gaat om verzoekingen…! Hij is uitermate arglistig en weet exact te timen… Hij zoekt naar een oog om een haak in te kunnen slaan bij juist en vooral diegene die waarachtig in Gods volheid wil staan, verlangt naar wat de Bijbel noemt het zoonschap, de geestelijke rijpheid.
Hij komt gegarandeerd gecamoufleerd om in te haken op je leven. Zou Jezus ons deze bede hebben geleerd als er geen reëel gevaar zou zijn? Hoe werd Hij zelf met de duivel geconfronteerd. We lezen in de geschiedenis van de verzoeking in de woestijn hoe hij inhaakte op de honger van Jezus. Zo doet hij dat misschien concreet bij u, jou…

In het overdenken van de boodschap werd ik bij één voorbeeld bepaald. Ik kwam het tegen in een gedeelte dat ik net in de stille tijd gelezen had: 2 Corinthiërs 6:16b en 17 waar Gods glimlach breed wordt uitgemeten, luister maar: *Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal u aannemen* – Gods doel voor ons! – *en Ik zal u tot Vader zijn* (Onze Vader!) *en gij zult mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Here, de Almachtige…*

Indien wij Gods zoon of dochter zijn, dan komt de verzoeker met altijd weer hetzelfde om licht over te halen tot gemeenschap met het duister. (Het doel van de verzoeker is – bij welke soort verzoeking ook – om ons los te maken van God. God staat de verzoeking soms toe, gedoogt het, om het tegengestelde van wat de vijand voor ogen heeft te bereiken, namelijk dat het ons nader brengt tot Hem, we dieper wortelen in Hem.) De duivel wil bijvoorbeeld overhalen tot bijvoorbeeld het vormen van een ongelijk span. Wat hij dan zegt? Bijvoorbeeld dit: *als je van God bent, moet je niet overdrijven, je kunt degene waar je nu van houdt toch winnen voor de Heer…*, alsof jij dat zou kunnen… Dat aan het vormen van een ongelijk span in het Woord van God aandacht geschonken is, komt omdat de Vader weet dat velen op dit punt stuklopen!
Wat zegt de Heilige Geest? Dit: *welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel van God* (en dat zijn wij elk persoonlijk!) *met afgoden…* (en dat zijn er bijvoorbeeld onder de noemer LHBTIQ+ tegenwoordig vele – de putten van de duisternis zijn op dit punt wagenwijd open gegaan!!). *Wij toch zijn de tempel van de levende God…* Met andere woorden, als Gods Woord zegt dat wij de tempel zijn van de *levende* God, dan betekent dat, dat Hij er is om in welke omstandigheid ook daadwerkelijk te helpen (denk in de zojuist genoemde omstandigheden aan wat Paulus daarvan waagt te zeggen: *sommigen uwer zijn dat* geweest (1 Cor. 6:11). Ofwel, Jezus geeft nog altijd verlossing!). Hij woont toch in ons? Wil in ons wonen! Roep Hem daarom dan aan! Verstevig, volmaak je band met God! Geef Jezus eer!

De grootste eer die de mens Hem kan geven, isHem leven, ofwel leven naar zijn Woord en gebod! Dat Jezus leven in en door ons zichtbaar wordt!

Wordt u, jij beproefd, verzocht? Besef: het niet toevlucht zoeken bij Hem is een keuze en kan je maken tot een gebondene – verdrukt. Bidden we tot Hem: *leid ons niet in verzoeking* en dat in

geloofdat Hij alles onder controle heeft, kan gebruiken en bidden we voor nu en de toekomst: *verlos ons van de boze*!
Hij is hier! Heel reëel zoals zijn Woord belooft: *waar twee of drie in mijn Naam samenkomen, daar ben Ik in het midden* (Matt. 18:20)! Hij nodigt uit: kom schuil bij Mij, en wie dat doet, zal als Jezus Gods concrete bewaring en zegen ervaren: … *Hij zal aangaande u zijn engelen gebieden…*!
Het is een werkelijkheid dat Woord dat zegt, dat zijn eeuwige armen dwars door alles heen onder ons zijn! Werpen we ons in zijn armen – daar alleen zijn we veilig! Doen we zijn wil en ervaren we dat er in Hem volstrekte rust is zelfs te midden van de zwaarste storm.
Hemelse Vader geef Uw glimlach op dat gezicht dat het zo nodig heeft!

De Heer is mijn licht en zijn liefde is mijn steun;
't zijn eeuwige armen, waar'k veilig op leun…
bij Jezus ben ik veilig, het het felst van de strijd!
Mijn ziel rust in Jezus, mijn Redder is Hij
…Hij heeft verlost én zal ons verlossen!
Israël hoop op de Heer!

Amen.